

«Вже скоро ранок спалахне в загравах...»

Грінчак Василь Якович

* * *

Вже скоро ранок спалахне в загравах,
Схиляється в безсонні голова.
А на папері, мов роса на травах,
Вже зайнялись у променях слова.

У них і ніжність, і пора чекання,
І голубінь забутих вечорів,
І ласка матері, і перші сподівання,
І тихий шепіт яворів.

І труд людський, пекучий потяг серця,
І пісня, і таночок навесні,
І синій блиск маленького озерця,
І журавлиний клин у вишині.

Злилося все в єдиний лад звучання:
І лагідність, і покликів жага...
Хотілось ще почути твоє дихання,
Та ти мовчиш ще й досі, дорога.

Джерело: *Грінчак В. Я. Земле моя. Збірка поетичних творів.* — К.: Дніпро, 1988.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/hrinchak_vasyl_yakovych/vzhe_skoro_ranok_spalakhne_v_zahravakh